יום א', כ"ח בחשון תשס"ד (23 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

=הנה א-ל ישועתי אבטח ולא אפחד...=[ישעיה י"ב 2, מפסוקי ה'הבדלה' במוצאי שבת קודש]

לפני כ- 13 שנה, התכוננו בימים אלה ל'**מלחמת המפרץ**' – סיבוב ראשון. לקראת סכנה בלתי-מוכרת לאזרחי ישראל, צה"ל הורה לנו ללמוד אמצעי הגנה חדשים. ביניהם, חדר אטום, מסכות אב"כ, ועירנות יתירה. לדור שגדל בלי להכיר את קול האזעקה, מבלי גם להכיר מלחמה בחזית העורף, אלה היו ימים של אימה.
לדור שגדל בבטחון שבארץ-ישראל הוא מצא חוף מבטחים, מקלט לכל יהודי שנמצא במצוקה במקומות אחרים בעולם, ההתעוררות הזאת לא היתה נעימה. אמנם, פיגועים היו בעבר, תמיד בעיתוי בלתי-ידוע. זאת תופעה שליוותה אותנו מאז קום העידן המודרני של יישוב הארץ לפני כ- 120 שנה, תופעה שהתגברה מאז קום המדינה לפני 55 שנה.
אך התקפה המונית על חלקי עם שלמים, ולמעשה איום על עצם הקיום של כל העם היושב בציון בכלל – זאת היתה תופעה חדשה, מאז, לפחות, ימי מלחמת השחרור. חלפו ימים אלה, אם כי השלכות וצלקות נשארו. העם הבין שטרם מצאנו את הבטחון שייחלנו לעצמנו. הוגי דעות שונים פירשו את המשמעות לכך בדרכים שונות.
יש מאיתנו שהאמינו שגרעין ה'בעיה' הוא נמצא בתוצאות מלחמת ששת הימים, בה קבלנו גם 'נדוניה' וגם 'כלה', לצטט אחד ממנהיגי העם של אותם הימים. אילו יכולנו לשמור על הרכוש מבלי לדאוג גם לאוכלוסיה העויינת, מה טוב – כך סברו. אך המציאות היא שהכל היא חבילה אחת, ולכן יש להתפטר מהכל, ברגע שהערבים יסכימו לכרות איתנו ברית שלום. ולאחר 6 שנים של התקוממות ערביי יש"ע – שבתוך זה ימי מלחמת המפרץ – מנהיגינו מצאו 'אוזן קשבת' אצל הערבים.
מאידך, יש מאיתנו שהאמינו שהעימות עם הערבים אינה קשורה להימצאנו בשטחי יש"ע, ומצביעים על כך שאירגון הפת"ח נוסד שנתיים וחצי **לפני** מלחמת ששת הימים. ומטרתם המוצהרת היא לשחרר כל סנטימטר מרובע של ארץ-ישראל משלטון יהודי. אם האופציה הזאת נכונה, כך סברו, אין בכלל טעם להכנס למשא ומתן עם הערבים.
ביטוי להתלבטויות אלה שליוו כל מפעל ההתיישבותי המתחדש בבשורה הבאה:

היום, **<u>כ"ח בחשון</u>**, לפני 29 שנה (שנת תשל"ה – 1974), יצחק רבין, שמעון פרס וישראל גלילי **מסכימים על הקמת התנחלויות חדשות** ביהודה ובקרבת ירושלים (מעלה-אדומים). ההצעה עוברת בדרג הממשלתי אך מעוכבת, כיוון ששר האוצר יהושע רבינוביץ, שר השיכון אברהם עופר ושר המשפטים חיים צדוק אינם תומכים בה. [מקור ראשון]

כל זה ידוע. מה שרצינו להציע היא דרך אחרת להסתכל במתרחש לנו.

יצאנו מהגלות כדי לחיות חיים יהודים נורמליים, מבלי שהגויים יכולים להגיד לנו איך להתלבש, מתי נוכל לפתוח פה, מה לומר, וכו'. יצאנו מהגטאות של אירופה כדי לנשום אוויר כעם חופשי. והנה במדינה החופשית שלנו – אנחנו בונים חומה של גטו במו ידינו, ועוד קוראים לזה **'גדר בטחון'**. יש לעם היהודי גדר בטחון אמיתי – ר' את הפסוק בפתיח. הדרך בין להכיר באמת זו לבין ליישם אותה, היא דרך ארוכה אולי, לפחות לרוב העם היהודי. אבל הצעד הראשון הוא להכיר. {ההמשך, בע"ה, מחר}

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל